

sig efter, hvad det er, Folketinget beslutter som princip omkring strafferammer.

Så der er ingen vej udenom: Hvis vi vil tilkendegive over for domstolene, at vi mener det her alvorligt, skal vi støtte forslag som det her eller andre, der måtte komme, der strammer op på de her ting.

Hvis vi ikke vil det, skal vi gøre som Enhedslisten, der åbenbart ikke vil være med til at stramme op på de her ting og tilkendegiver, at det ikke er så alvorligt alligevel, så man vil støtte sådanne forslag, som kommer frem her.

Det er jo det, vi ser hver gang med Enhedslisten og SF. Man vil ikke støtte stramninger på det her område så meget, som det er nødvendigt. Derfor kan domstolene og dommerne slappe lidt af og sige: Nå ja, men systemet er åbenbart o.k. Der er flertal for det, der fungerer nu, derfor behøver vi ikke gøre mere.

Formanden:

Fru Sonja Albrink som ordfører.

Sonja Albrink (CD):

For ikke så lang tid siden behandlede Folketinget CD's beslutningsforslag om indførelse af minimumsstraffe for forbrydelser, hvori der indgår krænkelse af det menneskelige legeme.

I forslaget anbefalede vi bl.a., at minimumsstraffen for voldtægt blev fastsat til ikke under 1 års fængsel. Derfor kan det vel næppe undre, at vi har stor sympati for dette forslag, selv om det jo ganske vist er lidt snævrere end vores forslag og knap så præcist anviser en teknisk løsningsmodel.

Forslagsstillerne er jo imidlertid også inde på, at minimumsstraffen absolut er et godt og egnet middel, og det vil vi da også gerne kvittere positivt for.

Det korte af det lange er jo, som jeg også nævnte under førstebehandlingen af vores eget forslag, at forbrydelser mod legemet, det være sig vold, trusler eller tvang, generelt vægtes for lavt. Der må med andre ord en ny dagsorden til.

Hvis man tager voldspakken fra 1997 som eksempel, har en tilsigtet straffeforhøjelse gennem anvisning i bemærkningerne til lovforslaget vist sig at have en begrænset gennemslagskraft. Dette sagt på trods af en højesteretsdom fra den 25. juni 1999, som fastslår, at domstolen skal lægge voldspakken til grund ved strafudmålingen.

Netop derfor er minimumsstraffe et godt alternativ, og som det også er anført i bemærkningerne til det her forslag, har domstolene jo mu-

lighed for i særlige tilfælde at gå under den fastsatte minimumsstraf, hvis betingelsen i straffelovens § 84 og § 85 er opfyldt.

I CD har vi selvfølgelig også med stor interesse læst de bilag, som er omdelt til dette forslag, hvori der redegøres for forskellige muligheder for at hæve straffeniveauet. Her omtales minimumsstraffe som en mulighed. Det fremgår af den pågældende besvarelse fra Justitsministeriet, at minimumsstraffe ganske vist er en mulighed, men at udviklingen er gået i retning af afskaffelse af minimumsstraffe, og at ulempen ved minimumsstraffe er, at det primært vil ramme de mindre strafværdige lovovertrædelser.

Og hvad skal man så sige til det? Jo, med hensyn til udviklingen er der jo sådan set kun at sige, at så må vi jo vende udviklingen, og med hensyn til ulemperne synes jeg måske godt, at man lige kunne standse op og tænke lidt mere over, hvad det egentlig er for nogle forbrydelser, vi her taler om.

Det er rent faktisk voldtægt, det vil sige, at nogen med vold eller trussel om vold har tiltvunget sig samleje med en anden. Det kan godt være, at nogle voldtægter er mindre strafværdige end andre, men det må altså nu engang være tilladt at sige nej, uanset hvordan forløbet forinden har været, og uanset om der måske endda er tale om voldtægt inden for ægteskabet.

Efter min opfattelse er tvangsmæssig sex en meget grov krænkelse af det enkelte menneske, og derfor må selv de mindst strafværdige voldtægtsforbrydere affinde sig med at skulle 1 år i fængsel. De har jo trods alt realiseret gerningsindholdet i en voldtægtsbestemmelse, og det synes jeg faktisk er lidt svært at finde nogen undskyldende momenter for.

Alt i alt synes vi derfor i CD, at der er tale om et godt forslag fra Det Konservative Folkeparti. Vi mener, det vil være hensigtsmæssigt, om vi prøvede at kæde det sammen med det forslag, som CD har fremsat, og så måske få et glimrende forslag ud af det.

Og det er faktisk det, jeg vil sige til den konservative ordfører i dag.

Elisabeth Arnold (RV):

Det er jo en alvorlig baggrund, der er årsag til dette forslags fremkomst, og det var det også, da vi den 15. november 2000 behandlede et forslag af tilsvarende karakter fra Centrum-Demokraterne.

Vold accepteres i det danske samfund i mindre og mindre grad. Vi havde en meget liberal